

UOHSX004HR6M

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R156/2012/VZ-21807/2012/310/DBa

Brno 19. listopadu 2012

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 29. 5. 2012 (doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 30. 5. 2012) podaném navrhovatelem –

- společností **GAPP System, spol. s r.o.**, IČ 60487291, se sídlem Petržilkova 23/2565, 158 00 Praha 5,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S17/2012/VZ-5935/2012/550/MLa ze dne 7. 5. 2012, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Nejvyšší kontrolní úřad**, IČ 49370227, se sídlem Jankovcova 1518/2, 170 04 Praha 7,

učiněných při zadávání nadlimitní veřejné zakázky „**DSK-2011 – Disková kapacita pro IS NKÚ**“ zadávané dle ustanovení § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v otevřeném zadávacím řízení, a jehož oznámení bylo uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 30. 9. 2011 pod ev. č. 60065870, ve znění oprav uveřejněných ve dnech 7. 10. 2011, 18. 10. 2011 a 27. 10. 2011, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 4. 10. 2011 pod ev. č. 2011/S 190-310019, ve znění oprav uveřejněných ve dnech 8. 10. 2011, 22. 10. 2011 a 29. 10. 2011, a jehož dalším účastníkem je vybraný uchazeč –

- společnost **Proact Czech Republic, s.r.o.**, IČ 24799629, se sídlem Brtnická 1486/2, 101 38 Praha 10,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S17/2012/VZ-5935/2012/550/MLa ze dne 7. 5. 2012

potvrzuji

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 12. 1. 2012 návrh navrhovatele – společnosti GAPP System, spol. s r.o., IČ 60487291, se sídlem Petržílkova 23/2565, 158 00 Praha 5 (dále jen „**navrhovatel**“), na přezkoumání úkonů zadavatele – Nejvyšší kontrolní úřad, IČ 49370227, se sídlem Jankovcova 1518/2, 170 04 Praha 7 (dále jen „**zadavatel**“), učiněných v nadlimitní veřejné zakázce „DSK-2011 – Disková kapacita pro IS NKÚ“ (dále jen „**veřejná zakázka**“), zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 30. 9. 2011 pod ev. č. 60065870, ve znění oprav uveřejněných ve dnech 7. 10. 2011, 18. 10. 2011 a 27. 10. 2011, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 4. 10. 2011 pod ev. č. 2011/S 190-310019, ve znění oprav uveřejněných ve dnech 8. 10. 2011, 22. 10. 2011 a 29. 10. 2011.
2. Ze zadávací dokumentace Úřad zjistil, že zadavatel jako základní hodnotící kritérium pro zadání veřejné zakázky zvolil ekonomickou výhodnost nabídky s těmito dílčími hodnotícími kritérii:
  - dílčí hodnotící kritérium K_1 – vyhrazená kapacita pro manipulaci s nejčastěji používanými bloky v GB s váhou 15%,
  - dílčí hodnotící kritérium K_2 – počet vstup/výstupních operací při náhodném čtení a zápisu z vyhrazené kapacity pro manipulaci s nejčastěji používanými bloky s váhou 15%,
  - dílčí hodnotící kritérium K_3 – celková nabídková cena s váhou 45%,

---

¹ Pozn.: Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 26 zákona v návaznosti na § 158 odst. 1 a 2 zákona.

- dílčí hodnotící kritérium K_4 – vážený průměr RTO jednotlivých aplikací a serverů s váhou 25%.
3. Úřad dále zjistil z protokolu o otevírání obálek s nabídkami ze dne 10. 11. 2011, že ve stanovené lhůtě pro podání nabídek obdržel zadavatel 2 nabídky, přičemž po kontrole jejich úplnosti podle § 71 odst. 8 zákona nebyla žádná z nabídek vyřazena.
  4. Úřad ve správním řízení rovněž zjistil, že o provedeném posouzení a hodnocení nabídek zpracovala hodnotící komise zprávu ze dne 6. 12. 2011, která obsahovala výsledné pořadí nabídek. Zadavatel na základě doporučení hodnotící komise rozhodl dne 8. 12. 2011 o výběru nejvhodnější nabídky uchazeče Proact Czech Republic, s.r.o., IČ 24799629, se sídlem Brtnická 1486/2, 101 38 Praha 10 (dále jen „**vybraný uchazeč**“). Oznámení o výběru nejvhodnější nabídky bylo navrhovateli doručeno dne 8. 12. 2011.
  5. Proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky podal navrhovatel dne 23. 12. 2011 námitky. Po přezkoumání podaných námitek jim zadavatel rozhodnutím ze dne 2. 1. 2012 nevyhověl, přičemž rozhodnutí o nevyhovění námitkám navrhovateli doručil téhož dne.
  6. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o nevyhovění námitkám za učiněné v souladu se zákonem, podal dne 12. 1. 2012 k Úřadu návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele spolu s návrhem na nařízení předběžného opatření.
  7. Podle navrhovatele zadavatel porušil ustanovení § 76 odst. 1, resp. § 79 odst. 1 zákona a ustanovení § 6 zákona. Toho se měl zadavatel dopustit tím, že nesprávně posoudil nabídku vybraného uchazeče z pohledu splnění požadavků a parametrů stanovených zejména v části E, bodě 2. zadávací dokumentace, které byly dále upřesněny v odpovědích na žádosti o dodatečné informace. Podle navrhovatele neměl vybraný uchazeč v rámci dílčího hodnotícího kritéria K_1 a dílčího hodnotícího kritéria K_2 obdržet plný počet bodů. Vybraný uchazeč dle názoru navrhovatele nesplnil v rámci těchto dvou dílčích hodnotících kritérií ani minimální parametry požadované zadavatelem a jeho nabídka měla být hodnotící komisí vyřazena. Podle navrhovatele zadavatel rovněž u nabídky vybraného uchazeče nesprávně hodnotil dílčí hodnotící kritérium K_4 . S ohledem na výše uvedená pochybení zadavatele je dle navrhovatele zřejmé, že zadavatel nepostupoval v souladu se zákonem. Proto navrhovatel navrhl, aby Úřad zrušil rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a zadavateli uložil povinnost provést nové posouzení a hodnocení nabídek, případně požadoval zrušení celého zadávacího řízení. Současně navrhl vydání předběžného opatření, kterým by byl zadavateli uložen zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení.
  8. Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům řízení dopisem ze dne 23. 1. 2012. Rozhodnutím č. j. ÚOHS-S17/2012/VZ-2484/2012/550/MLa ze dne 23. 2. 2012 Úřad zamítl návrh na vydání předběžného opatření, kterým měl být zadavateli uložen zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení. Navrhovatel podal proti tomuto rozhodnutí dne 9. 3. 2012 rozklad. Předseda Úřadu rozhodnutím č. j. ÚOHS-R53/2012/VZ-11592/2012/310/JHr ze dne 22. 6. 2012 podaný rozklad zamítl. Výše uvedené rozhodnutí Úřadu a rozhodnutí předsedy Úřadu nabylo dne 25. 6. 2012 právní moci.

II. Napadené rozhodnutí

9. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 7. 5. 2012 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S17/2012/VZ-5935/2012/550/MLa (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým návrh navrhovatele podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 nebo 2 zákona.
10. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad nejprve odkázal na relevantní ustanovení zákona a na relevantní části zadávací dokumentace. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 6. 12. 2011 Úřad zjistil, že hodnotící komise provedla hodnocení obou podaných nabídek v souladu s podmínkami stanovenými v zadávací dokumentaci. Vybraný uchazeč i navrhovatel v rámci dílčích hodnotících kritérií K_1 , K_2 a K_4 nabídli maximálně bodované hodnoty, pouze v dílčím hodnotícím kritériu K_3 (nabídková cena) se nabídky uchazečů lišily. V důsledku nižší nabídkové ceny dosáhl vybraný uchazeč v rámci hodnocení 100 bodů, zatímco navrhovatel 96,46 bodů. Z předložené dokumentace dále Úřad zjistil, že zadavatel měl pochybnosti o správnosti hodnoty uvedené vybraným uchazečem v dílčím hodnotícím kritériu K_2 a hodnotící komise jej dvakrát vyzvala k objasnění, jakým způsobem dosáhne tvrzeného výkonu, a k popsání doporučeného způsobu ověření dané hodnoty. V reakci na tyto výzvy vybraný uchazeč odkázal na čl. IV. odst. 11 smlouvy, podle kterého je vybraný uchazeč „povinen do deseti dnů od podpisu smlouvy o dílo oběma smluvními stranami předložit objednateli návrh metodiky pro ověření výkonu provozního úložiště a pro ověření doby obnovení ze zálohy“ s tím, že metodiku měření výkonu je připraven zadavateli předložit po podpisu smlouvy a dále odkázal na své čestné prohlášení obsažené v nabídce.
11. Úřad s odkazem na § 112 odst. 2 písm. b) zákona a rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Afs 75/2009-104 ze dne 6. 11. 2009 konstatoval, že je oprávněn přezkoumávat postup zadavatele při výběru nejvhodnější nabídky, avšak není oprávněn kontrolovat kvalitu tohoto výběru. Přezkumná činnost Úřadu tedy spočívá pouze v kontrole, zda byly řádně dodrženy předepsané postupy a úkony zajišťující rámec pro vlastní posouzení a hodnocení nabídek. Pravomoc Úřadu tedy končí tam, kde nastupuje vlastní úvaha o tom, která nabídka splnila konkrétní kritérium a v jaké kvalitě. Úřad nemůže přebírat zodpovědnost za výběr nejvhodnější nabídky, neboť k tomu nemá odborné předpoklady, jakými disponuje hodnotící komise. Úřad má být pouze garantem rámce, v němž se výběr provádí, nikoli samotné kvality výběru. V opačném případě by se totiž výběr nejvhodnější nabídky stal záležitostí znaleckých posudků, a pak by existence zákona postrádala smysl. Z uvedeného plyne, že Úřadu nepřísluší zkoumat, zda nabídka vybraného uchazeče dosažení zpochybňovaných hodnot v dílčích hodnotících kritériích K_1 , K_2 a K_4 skutečně umožňuje.
12. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad dále konstatoval, že k zajištění odborného posouzení a hodnocení nabídek je zadavatel povinen podle § 74 odst. 1 zákona ustanovit hodnotící komisi, přičemž podle § 74 odst. 3 zákona, je-li to odůvodněno předmětem veřejné zakázky, musí mít hodnotící komise nejméně jednu třetinu členů s příslušnou odborností ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. Předmět posuzované veřejné zakázky považoval Úřad za natolik specifický, že řádné posouzení a hodnocení podaných nabídek je možné pouze za předpokladu, že hodnotící komise disponuje dostatečnými odbornými znalostmi z oblasti informačních technologií.

13. Ke složení hodnotící komise Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že hodnotící komise jmenovaná zadavatelem měla celkem 7 členů a 4 z nich disponovali příslušnou odborností ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, což zadavatel prokázal na výzvu Úřadu předloženými doklady. Z těchto dokladů vyplývá, že 4 členové hodnotící komise absolvovali příslušné vysokoškolské vzdělání a rovněž disponují dostatečnou praxí v oblastech přímo souvisejících s předmětem veřejné zakázky. Úřad dále doplnil, že rovněž vlastní hodnocení nabídek, spočívající v přepočtu uchazeči nabídnutých hodnot na body, bylo provedeno v souladu s požadavky zadávací dokumentace.
14. Po posouzení postupu zadavatele při posouzení a hodnocení nabídky vybraného uchazeče Úřad uvedl, že zadavatel nepochybil, když se rozhodl akceptovat hodnoty dílčích hodnotících kritérií nabídnuté vybraným uchazečem a osvědčené jeho čestným prohlášením. V této souvislosti Úřad doplnil, že to byl sám zadavatel, který v rámci dodatečných informací k zadávacím podmínkám uvedl, že k prokázání hodnoty dílčího hodnotícího kritéria K₂ bude považovat za dostačující čestné prohlášení uchazeče, nejlépe doložené podklady (např. od výrobce či provedeným měřením) a že skutečná hodnota bude měřena až při předání dodávky, a to podle metodiky navržené vybraným uchazečem a odsouhlasené zadavatelem (viz čl. IV. odst. 11 smlouvy o dílo). Za podstatnou okolnost ve vztahu k šetřenému případu lze považovat i skutečnost, že čl. XIII. odst. 2 smlouvy o dílo umožňuje zadavateli odstoupit od smlouvy, jestliže skutečně naměřené hodnoty nabídnuté v dílčích hodnotících kritériích nebudou odpovídat těm, které byly uvedeny v nabídce.
15. Závěrem Úřad konstatoval, že při přezkoumávání postupu zadavatele z hlediska dodržení zákonných ustanovení a zásad plynoucích ze zákona při posouzení a hodnocení nabídek neshledal, že by došlo k jejich porušení, neboť zadavatel jmenoval hodnotící komisi, jejíž složení respektovalo zákonná ustanovení a tato komise odborně posoudila předložené nabídky mimo jiné i z hlediska splnění podmínek stanovených zadavatelem v zadávací dokumentaci, a proto návrh navrhovatele ze dne 12. 1. 2012 podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítl.

III. Námitky rozkladu

16. Proti napadenému rozhodnutí obdržel Úřad v zákonné lhůtě dne 30. 5. 2012 rozklad navrhovatele. Navrhovatel nejprve shodně jako v návrhu uvádí, že zadavatel nesprávně posoudil nabídku vybraného uchazeče z pohledu splnění požadavků a parametrů stanovených v bodě 2. části E zadávací dokumentace (technické podmínky), které byly dále upřesněny v odpovědích na žádosti o dodatečné informace. Navrhovatel také nadále trvá na tom, že vybraný uchazeč nabídl „nereálnou nabídkovou cenu“, a to zejména s ohledem na splnění stanovených technických požadavků.
17. Navrhovatel považuje způsob, jakým Úřad přezkoumal úkony zadavatele v rámci veřejné zakázky, za nedostatečný a nepřesvědčivý. Podle navrhovatele došlo v předmětném zadávacím řízení k porušení zásady rovného zacházení tím, že hodnotící komise při žádosti o vysvětlení nabídky postupovala vůči navrhovateli a vybranému uchazeči rozdílně. Zatímco navrhovatel na všechny dotazy hodnotící komise odpověděl, u vybraného uchazeče se hodnotící komise spokojila s odkazem na ustanovení zadávací dokumentace, které dosažení hodnot uvedených v jeho nabídce umožňuje ověřit až po podpisu smlouvy. Tímto měla být vybranému uchazeči poskytnuta delší doba k „vyprecizování“ jeho nabídky.

18. Podle navrhovatele se zadavatel zcela nepochopitelně dotazoval vybraného uchazeče na to, jakým způsobem bude možné dosáhnout požadovaných hodnot a jakým způsobem bude možné tyto hodnoty změřit, když zadavatel upravil zadávací podmínky tak, že uvedené bude možné prokázat a ověřit až po podpisu smlouvy. Podle navrhovatele je tento postup zadavatele nelogický a nejasný a došlo tak k porušení zásady transparentnosti.
19. Celkové nastavení zadávacích podmínek podle navrhovatele vedlo k tomu, že zadavatel se spoléhal pouze na čestná prohlášení uchazečů ohledně technických vlastností jimi nabízených řešení, přičemž takovéto nastavení zadávacích podmínek Úřad v napadeném rozhodnutí vůbec nereflekoval.
20. S námitkou navrhovatele týkající se nedostatečného posouzení a hodnocení nabídek se Úřad dle názoru navrhovatele nikterak nevypořádal a pouze odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu 5 Afs 75/2009-104 s tím, že Úřad je v zásadě pouze strážcem formálního rámce průběhu zadávacího řízení. Podle navrhovatele nelze citovaný rozsudek použít, neboť posuzoval skutkově odlišný případ a je v současné době již neaktuální. Podle názoru navrhovatele je správní orgán při své činnosti podle ustanovení § 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) vázán zákony, ostatními právními předpisy a mezinárodními smlouvami, nikoli rozhodnutími Nejvyššího správního soudu. Zákon podle navrhovatele nikde neurčuje, že by Úřad měl zaujímat roli „slepého“ strážce procesně právního rámce jmenování členů hodnotící komise, ale naopak jej určuje jako oporu dodržování zásad stanovených v § 6 zákona.
21. Navrhovatel je dále toho názoru, že pokud účastníci správního řízení zastávají rozdílná stanoviska ohledně technických záležitostí, měl by správní orgán zvážit vypracování znaleckého posudku k posouzení reálnosti a realizovatelnosti nabízeného plnění, což však Úřad v rozhodnutí ani nevzal v úvahu.
22. Navrhovatel je rovněž přesvědčen, že zpráva o posouzení a hodnocení nabídek nespĺňuje požadavky transparentního a přezkoumatelného popisu způsobu hodnocení nabídek, když se omezuje pouze na popis počtu bodů získaných uchazeči v jednotlivých dílčích hodnotících kritériích, aniž by se jimi detailněji zabývala.
23. Navrhovatel se proto s ohledem na výše uvedené domáhá, aby předseda Úřadu změnil napadeného rozhodnutí tak, že navrhovateli plně vyhoví a zruší rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a uloží zadavateli povinnost provést nové posouzení a hodnocení nabídek, anebo zruší celé zadávací řízení.

IV. Řízení o rozkladu

24. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 správního řádu a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.
25. K podanému rozkladu se dne 15. 6. 2012 vyjádřil vybraný uchazeč, který nesouhlasí s tvrzeními navrhovatele v rozkladu. Dne 20. 6. 2012 Úřad obdržel vyjádření zadavatele, který souhlasí s napadeným rozhodnutím a navrhl, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí potvrdil. Zadavatel doplňuje, že do doby pravomocného skončení správního řízení se rozhodl smlouvu s vybraným uchazečem neuzavřít.

26. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
27. Úřad tím, že svým rozhodnutím č.j. ÚOHS-S17/2012/VZ-5935/2012/550/MLa ze dne 7. 5. 2012 návrh navrhovatele podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 nebo 2 zákona, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, na základě kterých jsem rozhodl potvrdit rozkladem napadené rozhodnutí a navrhovatelem podaný rozklad zamítnout.

V. K námitkám rozkladu

28. Navrhovatel v podaném rozkladu nadále trvá na tom, že vybraný uchazeč nabídl „nereálnou nabídkovou cenu“, a to zejména s ohledem na splnění stanovených technických požadavků. K namítané „nereálné nabídkové ceně“ se Úřad v napadeném rozhodnutí nijak nevyjádřil, ačkoli tato námitka byla obsažena i v návrhu ze dne 12. 1. 2012. Podle rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu (například rozsudek č. j. 2 As 22/2008-151 ze dne 29. 5. 2009 či rozsudek 8 Afs 15/2007-75 ze dne 4. 5. 2009) není vyloučeno, aby byly absentující úvahy napadeného rozhodnutí plně nahrazeny úvahami orgánu rozhodujícího o rozkladu, a to dokonce i na podkladě doplněného dokazování a nad rámec důvodů rozkladu. Z těchto důvodů považuji za nezbytné, aby byla námitka „nereálnosti nabídkové ceny“ vypořádána v tomto rozhodnutí.
29. Z návrhu ze dne 12. 1. 2012 vyplývá, že za námitkou „nereálnosti nabídkové ceny“ navrhovatel spatřuje tu skutečnost, že v případě splnění podmínek a parametrů na požadované technické řešení dle zadávací dokumentace není možné nabídnout nabídkovou cenu ve výši, jak byla uvedena v nabídce vybraného uchazeče. Navrhovatel tedy tvrdí, že za nabídkovou cenu vybraného uchazeče nelze splnit předmět veřejné zakázky s technickými parametry nabídnutými vybraným uchazečem v rámci hodnotících kritérií. V terminologii zákona tedy navrhovatel tvrdí, že nabídková cena vybraného uchazeče je mimořádně nízkou nabídkovou cenou podle § 77 zákona.
30. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 6. 12. 2011 vyplývá, že hodnotící komise posoudila nabídkové ceny v nabídkách uchazečů a tyto ceny nebyly shledány mimořádně nízkými, neboť se významně neodchýlily od očekávaného průměru cen. Z obsahu nabídek dále dle hodnotící komise nevyplývá riziko nerealizovatelnosti předmětu veřejné zakázky z pohledu výše nabídkových cen.
31. K výroku komise, že nabídkové ceny nejsou mimořádně nízkými nabídkovými cenami, dodávám s odkazem na již v napadeném rozhodnutí citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Afs 75/2009-104 a rozhodovací praxi Úřadu, že Úřad není při své přezkumné činnosti oprávněn vstupovat do myšlenkových pochodů členů hodnotící komise, a tyto jakkoliv přezkoumávat, hodnotit či nahrazovat vlastním správním uvážením. Posouzení, zda nabídka obsahuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu, je tedy plně v kompetenci hodnotící komise, resp. zadavatele. Úřad v této souvislosti pouze zkoumá, zda byl dodržen zákonný

rámec, ve kterém toto posouzení má podle zákona proběhnout. V šetřeném případě byly zákonné požadavky splněny, neboť hodnotící komise posoudila výši nabídkových cen ve vztahu k předmětu veřejné zakázky tak, jak jí to ukládá § 77 odst. 1 zákona. V souvislosti s tímto pro úplnost uvádím, že zákon nijak neukládá zadavateli ani hodnotící komisi jakkoliv zdůvodnit jejich názor v případě, že neshledají nabídkovou cenu jako mimořádně nízkou (k tomu viz rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 49/2007-107 ze dne 29. 8. 2008).

32. K námitce, že se Úřad nikterak nevypořádal s nedostatečným posouzením a hodnocením nabídek zadavatelem a pouze odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Afs 75/2009-104 uvádím, že jsem se s názorem Úřadu ztotožnil. Z konstantní judikatury správních soudů a rozhodovací praxe Úřadu skutečně vyplývá, že Úřad není oprávněn při své přezkumné činnosti vstupovat do myšlenkových pochodů členů hodnotící komise, a tyto jakkoliv přezkoumávat, hodnotit či nahrazovat vlastním správním uvážením. Přezkumná činnost Úřadu tedy spočívá pouze v kontrole, zda byly řádně dodrženy předepsané postupy a úkony zajišťující rámec pro vlastní posouzení a hodnocení nabídek. Otázka, zda nabídka vybraného uchazeče splnila technické podmínky na předmět veřejné zakázky a otázka, zda nabídka vybraného uchazeče umožňuje splnění deklarovaných hodnot v rámci dílčích hodnotících kritérií K₁, K₂ a K₄ je bezesporu otázkou, která vyžaduje odborné posouzení a zvážení hodnotící komisí. Toto odborné posouzení a zvážení spočívá v „myšlenkových pochodech“ jednotlivých členů hodnotící komise. Jak již bylo uvedeno, Úřad není oprávněn tyto myšlenkové pochody přezkoumávat, hodnotit či nahrazovat. Úřad tedy postupoval správně, když přezkoumal pouze rámec pro vlastní posouzení a hodnocení nabídek, tedy, zda byly dodrženy zákonem předepsané postupy (včetně zásad uvedených v § 6 zákona).
33. K námitce, že citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Afs 75/2009-104 nelze použít, neboť posuzoval skutkově odlišný případ, uvádím, že tato námitka není relevantní, neboť Nejvyšší správní soud se v citovaném rozsudku vyjádřil v první řadě k otázce, zda Úřad může přezkoumávat posouzení nabídek hodnotící komisí. Tato otázka byla zásadní pro případ řešený v citovaném rozsudku a je rovněž zásadní pro případ řešený v napadeném rozhodnutí. V napadeném rozhodnutí i v citovaném rozsudku tak jde v první řadě o otázku, zda je vůbec Úřad oprávněn přezkoumávat vlastní úvahy hodnotící komise. Čeho konkrétně se tyto úvahy týkají (v citovaném rozsudku nepřiměřenosti dílčího hodnotícího kritéria; v napadeném rozhodnutí posouzení, zda nabídka splňuje technické podmínky a zda umožňuje splnění hodnot deklarovaných v rámci dílčích hodnotících kritérií K₁, K₂ a K₄) je až věcí druhotnou.
34. K námitce, že citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Afs 75/2009-104 nelze použít, neboť je již neaktuální, uvádím, že navrhovatelem zmíněné novelizace zákona se nijak nedotkly v dané věci relevantní otázky (tedy, zda je Úřad oprávněn přezkoumávat vlastní úvahy hodnotící komise). Rovněž uvádím, že zmíněný názor vyjádřený v citovaném rozsudku se i v současné době nadále objevuje v rozsudcích správních soudů a v rozhodnutích Úřadu (např. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 25/2010-94 ze dne 19. 7. 2011 či rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R117/2012/VZ-16233/2012/310/MLr ze dne 29. 8. 2012), nelze tedy tvrdit, že již není aktuální.
35. Navrhovatel dále v rozkladu tvrdí, že správní orgán je podle ustanovení § 2 správního řádu vázán zákony, ostatními právními předpisy a mezinárodními smlouvami, nikoli rozsudky Nejvyššího správního soudu. K tomuto uvádím, že je pravdou, že rozsudky Nejvyššího

správního soudu nejsou v českém právním řádu formálními prameny práva a nejsou tedy formálně právně závazné. Avšak, z ustanovení § 12 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**soudní řád správní**“) vyplývá, že Nejvyšší správní soud zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví. Podle § 78 soudního řádu správního je pak správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost. Je pravdou, že tento právní názor soudu je pro správní orgán závazný pouze v konkrétním případě, avšak v zájmu dodržení principu právní jistoty a předvídatelnosti rozhodování by měl správní orgán rozhodovat ve skutkově shodných nebo podobných případech tak, aby nevznikaly nedůvodné rozdíly (což ostatně stanoví i § 2 odst. 4 správního řádu). K této věci se již ostatně vyjádřil i samotný Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 7 Afs 205/2006-60 ze dne 19. 12. 2007, ve kterém konstatoval, že *„v obecné rovině platí, že již jednou učiněný výklad by měl být východiskem pro rozhodování následujících případů stejného druhu, nedojde-li ovšem k následnému shledání dostatečně relevantních důvodů, podložených racionálními a přesvědčivějšími argumenty, svědčících pro změnu judikatury. To vše z důvodu respektování principů právní jistoty, předvídatelnosti práva, ochrany oprávněné důvěry v právo a principu formální spravedlnosti (rovnosti). Tyto principy nicméně neplatí bezvýjimečně, a proto existuje-li dostatečně legitimní důvod pro změnu dosavadní interpretace právní normy, pak je možno zásah do právní jistoty a rovnosti jednotlivců ospravedlnit, ale pouze při dodržení zákonem vymezených procedurálních postupů. Tyto zásady platí tím spíše v případě soudu, jehož funkcí je mimo jiné i sjednocování judikatury, tj. tam, kde přijaté právní závěry mají z povahy sjednocování obecnější dopad na výklad právních norem. Nejvyšší správní soud zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování ve správním soudnictví, což je důležité pro zachování předvídatelnosti rozhodování soudů, včetně správních orgánů, jako jednoho z komponentů spravedlivého procesu, a tím i základů demokratického právního státu.“* Lze tedy shrnout, že Úřad je v rámci zachování právní jistoty a předvídatelnosti rozhodování povinen rozhodovat ve skutkově shodných nebo podobných případech tak, aby nevznikaly nedůvodné rozdíly. V konkrétní věci neexistuje důvod pro to, aby se Úřad odchýlil od své stávající rozhodovací praxe potvrzené i rozhodovací praxí správních soudů.

36. Navrhovatel dále spatřuje porušení zásady transparentnosti v postupu zadavatele, kdy se zadavatel nepochopitelně dotazoval vybraného uchazeče na to, jakým způsobem bude možné dosáhnout požadovaných hodnot a jakým způsobem bude možné tyto hodnoty změřit, když zadavatel upravil zadávací podmínky tak, že uvedené bude možné prokázat a ověřit až po podpisu smlouvy. K této námitce uvádím, že jsem se s názorem Úřadu ztotožnil a neshledal jsem v postupu zadavatele porušení zásady transparentnosti. Z dodatečných informací k zadávacím podmínkám vyplývá, že k prokázání hodnot uvedených u dílčího hodnotícího kritéria K₂ v nabídce bude zadavatel považovat za dostačující čestné prohlášení uchazeče. Ke způsobu měření těchto hodnot zadavatel uvedl, že hodnoty budou zadavatelem měřeny při předání dodávky na základě metodiky předložené vybraným uchazečem po podpisu smlouvy a odsouhlasené zadavatelem. Ze zápisu z jednání hodnotící komise č. 3 ze dne 15. 11. 2011 vyplývá, že hodnotící komise rozhodla, že je potřeba požádat oba uchazeče o písemné vysvětlení nejasností nabídek v hodnotících kritériích a minimálních požadavcích. V žádostech o vysvětlení nabídky požadovala hodnotící komise mimo jiné po uchazečích, aby vysvětlili, jak dosáhnou hodnot deklarovaných v rámci dílčího

hodnotícího kritéria K_2 a jak budou tyto hodnoty ověřeny. Navrhovatel na dotazy hodnotící komise odpověděl tak, jak komise požadovala, kdežto vybraný uchazeč pouze uvedl, že metodika bude zadavateli předložena až po podpisu smlouvy, tak jak stanovily dodatečné informace. Ze zápisu z jednání hodnotící komise č. 4 ze dne 23. 11. 2011 vyplývá, že hodnotící komise se spokojila s vysvětlením navrhovatele. S vysvětlením vybraného uchazeče se hodnotící komise nespokojila a opětovně jej požádala o vysvětlení nabídky. V odpovědi na tuto žádost o vysvětlení nabídky vybraný uchazeč opětovně uvedl, že metodiku předloží až po uzavření smlouvy a dále potvrdil čestné prohlášení, že dosáhne tvrzených hodnot. Podle zápisu z jednání hodnotící komise č. 5 ze dne 30. 11. 2011 hodnotící komise konstatovala, že vybraný uchazeč nejasnost nabídky neodstranil. Ze zápisu z jednání hodnotící komise č. 6 ze dne 6. 12. 2011 pak vyplývá, že hodnotící komise jednohlasně odsouhlasila, že nabídka vybraného uchazeče i přes nevysvětlenou nejasnost splnila požadavky stanovené zadavatelem a zákonem.

37. V první řadě považuji za nutné přisvědčit navrhovateli v tom, že zadavatel skutečně nepostupoval logicky. Nejprve v dodatečných informacích uvedl, že postačuje čestné prohlášení k prokázání hodnot uvedených v rámci dílčího hodnotícího kritéria K_2 a že tyto hodnoty budou zadavatelem měřeny při předání dodávky na základě metodiky předložené vybraným uchazečem po podpisu smlouvy a odsouhlasené zadavatelem, a poté v rámci vysvětlení nabídek požadoval po uchazečích, aby vysvětlili, jak dosáhnou hodnot deklarovaných v rámci dílčího hodnotícího kritéria K_2 a jak budou tyto hodnoty ověřeny. Úřad však neposuzuje logičnost postupu zadavatele, ale to, zda zadavatel postupoval v souladu se zákonem. Navrhovatel namítá porušení zásady transparentnosti, tato je dle rozhodovací praxe správních soudů a Úřadu vykládána tak, že je porušena tehdy, pokud by v zadavatelově postupu podle zákona byly shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným, nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele. Nedomnívám se, že by v šetřeném případě postupovala hodnotící komise netransparentně. Ze zápisu z jednání hodnotící komise č. 3 ze dne 15. 11. 2011 a z žádostí o vysvětlení nabídky jednoznačně vyplývá, že hodnotící komise získala nejasnosti o uchazeči uvedených hodnotách v rámci dílčího hodnotícího kritéria K_2 . Z tohoto důvodu hodnotící komise využila v souladu se zákonem institutu žádosti o písemné vysvětlení nabídky.
38. Skutečnost, že hodnotící komise žádala vybraného uchazeče o vysvětlení nabídky opakovaně, není v rozporu se zákonem, neboť zákon toto nijak neomezuje. Hodnotící komise může žádat uchazeče o vysvětlení nabídky i vícekrát s různými dotazy. Je čistě na uvážení hodnotící komise, kdy bude považovat odpověď uchazeče za dostatečnou a nejasnost nabídky za vysvětlenou.
39. Rovněž nelze považovat za porušení zákona to, že hodnotící komise nevyřadila nabídku vybraného uchazeče. Zákon v žádném ze svých ustanovení nestanoví povinnost vyřadit nabídku uchazeče v případě, že dostatečně nevysvětlí nejasnosti, které v nabídce spatřuje hodnotící komise. Vyřazení nabídky zákon v § 76 odst. 1 váže na nesplnění zákonných požadavků a požadavků zadavatele uvedených v zadávacích podmínkách. K tomuto v šetřeném případě nedošlo, neboť vybraný uchazeč splnil podmínky zadavatele uvedené v dodatečných informacích k zadávacím podmínkám a předložil požadované čestné prohlášení a přislíbil předložení metodiky měření po podpisu smlouvy. V § 76 odst. 3 zákon

váže vyřazení nabídky na skutečnost, že uchazeč nedoručí vysvětlení ve lhůtě 3 pracovních dnů ode dne doručení žádosti o vysvětlení nabídky, nestanoví-li hodnotící komise lhůtu delší. K tomuto v šetřeném případě rovněž nedošlo, neboť vybraný uchazeč vždy zadavateli vysvětlení doručil. V žádosti o vysvětlení nabídek hodnotící komise v podstatě požadovala informace nad rámec zadávacích podmínek. Je čistě věcí uchazečů, zda hodnotící komisi tyto informace sdělí. Navrhovatel hodnotící komisi tyto informace sdělil, kdežto vybraný uchazeč pouze odkázal na zadávací podmínky s tím, že tyto informace sdělí až po podpisu smlouvy. Dle výše zmíněných zákonných ustanovení tedy hodnotící komise nemohla vyřadit nabídku vybraného uchazeče pouze za to, že tento uchazeč komisi nesdělil informace, které komise požadovala nad rámec zadávacích podmínek.

40. Z výše uvedených důvodů nelze ani přisvědčit tvrzení navrhovatele, že zadavatel porušil zásadu rovného zacházení. Hodnotící komise požádala o vysvětlení nabídky oba uchazeče. Jak již bylo řečeno, je pouze věcí uchazečů, jak na žádost o vysvětlení nabídky odpoví. To, že vybraný uchazeč odpověděl nedostatečně a přesto hodnotící komise jeho nabídku nevyřadila, není v rozporu se zákonem, neboť vybraný uchazeč splnil zákonné požadavky a požadavky zadavatele v zadávacích podmínkách. Rovněž nelze přisvědčit tvrzení navrhovatele, že vybranému uchazeči byla poskytnuta delší doba k „vyprecizování“ jeho nabídky, neboť v době žádostí hodnotící komise o vysvětlení nabídek byly nabídky již dávno odevzdány zadavateli.
41. K námitce navrhovatele, že zadavatel se spoléhal pouze na čestná prohlášení uchazečů ohledně technických vlastností jimi nabízených řešení, uvádím, že toto není v rozporu se zákonem. Zákon v žádném ze svých ustanovení neukládá zadavateli, aby ověřoval, zda uchazečem tvrzené technické vlastnosti předmětu plnění, který uchazeč v nabídce nabízí, skutečně odpovídají realitě. Uchazeč v nabídce „tvrdí“, že jím nabízený předmět plnění splňuje určité parametry a následně se podpisem smlouvy zaváže tento předmět plnění s deklarovanými parametry dodat. Zadavatel není povinen ve fázi zadávacího řízení ověřovat (a u některých plnění to ani objektivně není možné), zda předmět plnění nabízený uchazečem v nabídce skutečně dosahuje uchazečem deklarovaných parametrů. Ověření, zda dodaný předmět plnění skutečně odpovídá uzavřené smlouvě (a tedy i nabídce), zpravidla nastává až při předání předmětu plnění. V případě, že dodaný předmět plnění neodpovídá uzavřené smlouvě, nastupují právní následky předvídané smlouvou či právní úpravou (např. možnost odstoupení od smlouvy).
42. Dále v rozkladu navrhovatel namítá, že Úřad ani nevzal v úvahu vypracování znaleckého posudku k posouzení reálnosti a realizovatelnosti nabízeného plnění. V první řadě je nutné poukázat na to, že navrhovatel v průběhu správního řízení před Úřadem vypracování znaleckého posudku nenavrhol, proto se ani Úřad k tomuto posudku v napadeném rozhodnutí nijak nevyjádřil. V dané věci by byl znalecký posudek navíc zcela neúčelný, neboť Úřad není oprávněn přezkoumávat vlastní úvahy hodnotící komise (k tomu viz výše). Proto by ani Úřad nebyl oprávněn vycházet z tohoto znaleckého posudku.
43. Navrhovatel je rovněž přesvědčen, že zpráva o posouzení a hodnocení nabídek nesplňuje požadavky transparentního a přezkoumatelného popisu způsobu hodnocení nabídek, když se omezuje pouze na popis počtu bodů získaných uchazeči v jednotlivých dílčích hodnotících kritériích, aniž by se jimi detailněji zabývala. K této navrhovatelově námitce je potřeba uvést, že se poprvé objevuje až v rozkladu, z tohoto důvodu se Úřad v napadeném rozhodnutí

k transparentnosti zprávy o posouzení a hodnocení nabídek podrobněji nevyjadřoval. Podle § 82 odst. 4 správního řádu v souvislosti s § 152 odst. 4 správního řádu se k novým skutečnostem, uvedeným v rozkladu nebo v průběhu řízení o rozkladu, přihlédnou jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti, které účastník nemohl uplatnit dříve. Námitku netransparentnosti zprávy o posouzení a hodnocení nabídek mohl navrhovatel uplatnit již v prvostupňovém správním řízení, z tohoto důvodu nelze k této námitce přihlédnout. I přes tuto skutečnost jsem se však rozhodl zprávu o posouzení a hodnocení nabídek přezkoumat.

44. K přezkoumatelnosti hodnocení je nezbytné, aby zpráva o posouzení a hodnocení nabídek obsahovala údaj o tom, jak byly jednotlivé nabídky hodnoceny v rámci jednotlivých kritérií, i výsledek hodnocení jednotlivých nabídek, tj. takové údaje, z nichž bude vyplývat, proč právě ta konkrétní nabídka získala v daném kritériu určitý počet bodů a jak se tedy nabídky v jednotlivých kritériích hodnocení liší. Hodnotící komise musí věnovat pozornost popisu hodnocení jednotlivých nabídek s uvedením náležitého odůvodnění zejména u hodnocení nabídek v rámci kritérií, která nejsou matematicky vyjádřitelná. Jen takovýmto způsobem pořízená zpráva, spolu s další nezbytnou dokumentací (s nabídkami), umožní zadavateli prokázat, že posouzení a hodnocení nabídek bylo provedeno objektivně a v souladu se zákonem.
45. V šetřeném případě zpráva o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 6. 12. 2011 obsahuje v bodě 6. „Popis způsobu hodnocení nabídek“ nejprve konstatování, že základním hodnotícím kritériem je ekonomická výhodnost nabídky a dále konkrétně popisuje jednotlivá dílčí hodnotící kritéria. Dílčím hodnotícím kritériem K_1 s váhou 15% je „vyhrazená kapacita pro manipulaci s nejčastěji používanými bloky, v GB“ s tím, že nejnižší zadavatelem akceptovatelná hodnota je 1 000 GB (nabídky s nižší hodnotou budou vyřazeny). Maximální možná hodnota je 4 000 GB, s tím, že u nabídek s hodnotou vyšší se nebude započítávat část nad 4 000 GB. Hodnoceno bude tak, že hodnota 4 000 GB získá 15 bodů, hodnota 0 GB získá 0 bodů a ostatní hodnoty budou spočítány poměrně. Vybraný uchazeč i navrhovatel v nabídce shodně uvedli hodnotu 4 000 GB, tedy hodnotu maximální možnou, a bylo jim shodně přiděleno 15 bodů. Dílčím hodnotícím kritériem K_2 s váhou 15% je „počet vstup/výstupních operací při náhodném čtení a zápisu z vyhrazené kapacity pro manipulaci s nejčastěji používanými bloky“ s tím, že nejnižší zadavatelem akceptovatelná hodnota je 100 000 IOps (nabídky s nižší hodnotou budou vyřazeny). Maximální možná hodnota je 250 000 IOps, s tím, že u nabídek s hodnotou vyšší se bude započítávat pouze 250 000 IOps. Hodnoceno bude tak, že hodnota 250 000 IOps získá 15 bodů, hodnota 100 000 IOps získá 0 bodů a ostatní hodnoty budou spočítány poměrně. Vybraný uchazeč i navrhovatel v nabídce shodně uvedli hodnotu 250 000 IOps, tedy hodnotu maximální možnou, a bylo jim shodně přiděleno 15 bodů. Pro další hodnotící kritéria (tedy K_3 a K_4) platí, že nabídce s minimální hodnotou bude přiřazen počet bodů odpovídající váze kritéria, každé další nabídce bude přiřazena bodová hodnota, která vznikne násobkem počtu bodů odpovídající váze kritéria a poměru minimální hodnoty a hodnoty z nabídky hodnocené (toto je ve zprávě uvedeno i ve formě vzorce). Dílčím hodnotícím kritériem K_3 s váhou 45% je „celková nabídková cena“ s tím, že nejnižší cena získá 45 bodů a ostatní hodnoty budou spočítány poměrně. Vybraný uchazeč v nabídce uvedl cenu 5 549 537,- Kč a za to mu bylo přiděleno 45 bodů. Navrhovatel v nabídce uvedl cenu 6 024 053,- Kč a za to mu bylo přiděleno 41,46 bodů (výpočet podle výše uvedeného postupu je následující: $[5\,549\,537 / 6\,024\,053] * 45 = 41,46$). Dílčím hodnotícím kritériem K_4 s váhou 25% je „vážený průměr RTO jednotlivých aplikací

a serverů“ s tím, že nejnižší hodnota získá 25 bodů a ostatní hodnoty budou spočítány poměrně. Ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek je dále uveden vzorec pro výpočet váženého průměru RTO a je odkázáno na tabulku v příloze č. 1 zadávací dokumentace. Vybraný uchazeč i navrhovatel v nabídce shodně uvedli hodnotu 1, a bylo jim tedy shodně přiděleno 25 bodů. Dále je pak ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek proveden součet bodů z jednotlivých dílčích hodnotících kritérií. Vybraný uchazeč získal 100 bodů a umístil se na prvním místě, navrhovatel získal 96,46 bodů a umístil se na druhém místě. Ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek je dále v bodě 7. „Výsledek hodnocení nabídek“ uvedeno, že ekonomicky nejvýhodnější nabídkou je nabídka, která dosáhla nejvyššího počtu bodů. Nabídka vybraného uchazeče obsahuje nejnižší nabídkovou cenu, čímž v kritériu K₃ získala vyšší bodové ohodnocení. V ostatních třech kritériích měla nabídka vybraného uchazeče uvedeny stejné hodnoty, a tedy získala stejné bodové ohodnocení. Rozhodujícím kritériem pro pořadí nabídek tak byla nabídková cena. V bodě 7. zprávy o posouzení a hodnocení nabídek je dále zdůrazněno, že hodnocení nabídek je na základě číselných hodnot, čímž je vyloučeno subjektivní hodnocení jednotlivými členy hodnotící komise.

46. S odkazem na výše uvedené tedy konstatuji, že jsem neshledal, že by byla zpráva o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 6. 12. 2011 v jakékoli své části netransparentní či nepřezkoumatelná. Nelze tedy přisvědčit tvrzením navrhovatele.

VI. Závěr

47. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
48. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. GAPP System, spol. s r.o., Petržílkova 23/2565, 158 00 Praha 5
2. Nejvyšší kontrolní Úřad, Jankovcova 1518/2, 170 04 Praha 7
3. Proact Czech Republic, s.r.o., Brtnická 1486/2, 101 38 Praha 10

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy